

Filmhuis
Amerongen Leersum
presenteert

Nieuwsbrief 77, november 2010

Goodbye Solo

Beste mensen,

Al enkele jaren werken we samen met de bibliotheken van Amerongen en Leersum in het kader van de campagne 'Nederland leest'. We vertoonden daarbij *The Discovery of Heaven* van Jeroen Krabbé in 2008 en *Ver van familie* van Marion Bloem in 2009. Dit jaar is het thema van de campagne 'ouder worden en ouderdom'. Daarbij hoort de confrontatie met gebrek, eenzaamheid en de dood. Dat geschiedt in woorden in het mooie boekje dat u van de bibliotheek deze maand gratis meekrijgt, *De grote zaal* van Jacoba van Velde. Terecht schrijft Rosita Steenbeek in haar nawoord echter dat het daarmee ook over het leven gaat. Net zoals alle leven in zich verwijst naar de dood, zo verwijst de confrontatie met de dood ook weer naar het leven en wat we daarin doen.

Dat gebeurt in beelden in de intrigerende film *Goodbye Solo*, die wij voor u bij het thema van de leescampagne hebben gekozen. In Nederland is deze film ten onrechte tamelijk onopgemerkt gebleven. Internationaal gezien heeft de regisseur zich er echter een stevige plaats mee verworven. De film won een hele rij prijzen en werd door velen in de toptien van films uit 2008 gezet. "Wonderful, moving and mysterious. Startlingly new and bracingly real. An almost perfect film," schreef *The New York Times*. En de filmcritic Roger Ebert van de *Chicago Sun-Times* noteerde: "Original, profound and stirring. A masterpiece. Ramin Bahrani is the new great American director." In Nederland nam *Trouw* dit oordeel over, toen er bij de release van de film op dvd te lezen viel: 'Een van de beste filmmakers van

dit moment is Ramin Bahrani (35). De regisseur van Iraanse afkomst maakte binnen vijf jaar een mooie trio films, met als hoogtepunt *Goodbye Solo*, een indringende studie van onzelfzuchtige liefde, toegespitst op een Senegalese immigrant die zich in zijn taxi ontfermt over een oude Amerikaan die zijn zelfmoord aan het voorbereiden is. De doorleefde gezichten van nieuwkomer Souleymane Sy Savane en veteraan Red West staan na afloop op je netvlies gebrand. Red West –zo vertelt Bahrani op de dvd- was behalve jeugdviand, lijfwacht en chauffeur van Elvis Presley, ook bijrolacteur in tal van Hollywoodfilms. In *Goodbye Solo* is hij op 72-jarige leeftijd voor het eerst te zien in een ontroerende hoofdrol.” Souleymane Sy Savanes cv mag ook genoemd worden: hij groeide op in Parijs en in West Afrika, werd fotomodel, purser bij Air Afrique en speelde in een TV serie over Afrika. *Solo* is zijn eerste grote filmrol en deze is niet onopgemerkt gebleven. Sinds 2008 is hij als acteur bij verschillende andere producties betrokken.

Het verhaal speelt zich af in Winston-Salem, North Carolina, de staat waar de regisseur opgroeide. Op de dag dat de oude William bij de jonge Solo in de taxi stapt, verandert hun beider leven. De een is ‘a tough Southern good ol’ boy with a lifetime of regrets’, wiens leven bergaf gaat, de ander een immigrant die al zijn best moet doen om zijn leven in een nieuwe samenleving op te bouwen. Je kunt zeggen dat de film hiermee er niet alleen een is geworden over de verhouding van twee mensen die oud en jong zijn – dat ook, en wel heel persoonlijk-, maar tevens gaat over de veranderende verhoudingen in de maatschappij. Hoe zullen traditionele Amerikanen en immigrerende nieuwe burgers leren om samen te leven? Onze film is in dit opzicht een hoopvolle film, die de tragiek en de last van deze twee mensen en dus van het mens-zijn zelf niet verdonkeremaant, juist niet, maar juist

daardoor ook hoopvol stemt. Een warme film, uitstekend geacteerd, met veel gevoel gemaakt. Een aanrader dus en een buitenkans om hem alsnog te zien.

Goodbye Solo wordt vertoond op woensdag 10 november 2010 om 20.00 uur in De Binder te Leersum. De zaal is open om 19.30 uur. Prijs € 6. Voorverkoop in de bibliotheken van Amerongen en Leersum. Reserveren kan via tel.nr. 0343-450261 of 0343-451274 of via filmhuis.amerongen@skiam.nl (dus nog steeds niet via de reply-knop).

Met vriendelijke groet namens het Filmhuis,

Theo Witkamp

P.S. Op 1 december vertonen wij in Amerongen *Snijeg (Sneeuw)* van Aida Begic (2009) over een groepje vrouwen in een Bosnisch dorpje na de oorlog, die elkaar zowel helpen als belemmeren bij het verwerken van hun leed.